

גליון מספר 12

אור נחמיה

העלון לקהילת יוצאי קוצ'ין {הודו}

יוצא לאור לכבוד הצדיק המקובל האלוף
הרב נחמיה מוֹטָא זצוק"ל
בעידודו ובהכוונתו של מורנו ורבנו הרה"ג ר' יעקב יעקב שליט"א
רב הקהילה ומרא דאתרא של מושב "תעוז".

דבר העורך

כתב הראשון: מצוות ששה
להצבך בחכמים כדי ללמוד
מאשריהם, שנאמר: "והיו תצבך"
וכי אפשר לאדם להצבך בשכינה?
אלא כב אמרו חכמים בפירוש
מצוה זו: הצבך בחכמים
ותלמידיהם, לפיכך צריך האדם
להשתדל שישא בת תלמיד חכמים
וישיא בתו לתלמיד, ולאכול ולשתות
עם תלמיד ולעשות פרקמטיא עם
תלמיד ולהתחבר להן בכל מיני
חיבור שנאמר: "ולצבך בזה" וכן
צו חכמים ואמר: "והיו
מתאבד באבך פלגיהם ושותף
בצמא את צמיהם" (פירק' אלות)
עכ כאלן לשון הראשון (בהל'
דעות פירק' ו'א בפולס יוצא
מהלכה זו היא הצבך והחיות
לשאר להפנים ולצבך את חיייהם
ופולסם של רבני וחבני הקהילה
השפה אי לכך נקט אכל יחיד
לשתתף בצבירות ואמשי
ואשרי הצבירה לכך שלבס
אפיה יוסף

ספר המצהגים הגדול

למורנו המרא דאתרא שליט"א

- ☒ בימים אלו מקבלים אנו משוב, של הערות חזני הקהילה די בכל אתר, אנו מודים לכל החזנים שעברו על החומר אישרו והעירו את הארותיהם, חזנים אלו משמשים לנו כהשראה של שליחי ציבור אשר נאותים לעשות מעשה למען הדורות הבאים, ישר כוחם ויזכו לשפע ברכה והצלחה, ויקויים בהם: "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו", שמות החזנים היקרים שעברו על הפרקים יופיעו בקרוב במתכונת מיוחדת (בהסכמתם בלבד).
 - ☒ אנשי ספר מקרב בני הקהילה המעוניינים לקבל פרק לעיון מתבקשים להודיע למערכת
 - ☒ המעוניין להנציח את קרוביו לזכות ברכה והצלחה ולהבדיל לעילוי נשמה – נא לעדכנו.
- כמו כן אותם אלו שרצו לקבל עמודי הנצחה בספר, נא לעדכן במערכת

אור נחמיה

אגוד קהילות יוצאי קוצ'ין

טלפון מערכת: 0527-629249

כתובת המשרד: רח' קלישר 5 ב"ב

מיקוד 51388

דוא"ל: ORNM12@walla.com

ניתן לשלוח הערות, תגובות, ומודעות

אין לטלטל בשבת במקום שאין ערוב:

© כל הזכויות שמורות למו"ל

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת המנוחה:

מרת שמחה יהושע ע"ה

בת אסתר ואברהם ז"ל

נפטרה: כז' ניסן התשס"ה

הוקדש ע"י משפחת יהושע הי"ו

מאמר מאת מורינו ורבנו הרה"ג יעקב יעקב שליט"א !

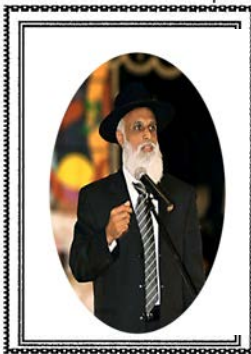
מרא דאתרא דמושב תעוז ורב הקהילה!

אחים יקרים!

במאמר שלפניכם אתייחס בע"ה בתחילתו בקצרה אודות חייו ופטריו של רבי שמעון ברי יוחאי, ובהמשך אתייחס למנהגי קהילתנו. רבי שמעון ברי יוחאי היה תלמידו של רבי עקיבא אשר חי כ-50 שנה אחרי חורבן בית שני, ונהרג על קידוש ה' בעת הרדיפות האכזריות נגד התורה והיהדות ע"י קיסר רומי: אקריאנוס ששלט כ-60 שנה אחרי החורבן. רבי שמעון שנא

את קיסרות רומי שנאה גדולה, על רדיפותיה נגד התורה ושומריה, וכשהתבטא בחריפות נגד המלכות בקשו לאסרו ולהענישו. תחילה הסתתרו רבי שמעון ובנו בבית המדרש, אך כשהסכנה גברה ברחו מן העיר והסתתרו במערה. מיד בדרך נס, צמחו בפתח המערה עצי חרובים ואף מעיי מים חיים החל זורם. ממזון מופלא זה ניזונו רשב"י ובנו במשך שלוש עשרה שנים. בשנים אלו הגו בתורת ה' יומם ולילה, ואף העמיקו להתבונן בסודות שבתורה. ניסים רבים ארעו להם שם, עד שבא אליהו הנביא

ובישר להם כי המלך מת ויכולים הם לצאת ממקום מחבואם. בצאתם מן המערה, התפרסם רשב"י כאיש אלוקים וכתנא קדוש, והחלו תלמידים רבים מתקבצים אליהם, ורשב"י ובנו למדום את החכמה האלוקית של הקבלה, וגילו לפניהם סודות ורזים רבים. הדברים הובאו אח"כ בספר ה"זוהר" הקדוש. במשך מאות שנים עבר ספר ה"זוהר" הקדוש מדור דור עד אשר חכם גדול אחד בשם רבי משה ברבי שם טוב די לאון שחי לפני 700 שנה פרסם כתב עתיק של ה"זוהר" הקדוש שחיבר רשב"י. מאז נפוץ ה"זוהר" בין כל ישראל ומוחזק כספר קדוש. חכמים רבים החלו ללמוד בספר זה ומצאו בו מעיין מתגבר של קדושה וטהרה לרומם את הנשמה. רבי שמעון אמר: "בחיבורי זה (כלומר בזכות ספר ה"זוהר") יצאו ישראל מהגלות". בסוף ימיו כשחלה, נכנסו אליו התלמידים וקראו בצער: עמוד העולם, כיצד אתה יכול לעזוב את העולם? אולם רשב"י הרגיעם ואמר: כי הולך הוא להתייצב בפני בית דין מעלה ובטוח הוא כי ה' הרחום מכפר עוון. ל"ג בעומר הגיע, והתלמידים הרגישו שזה היום האחרון של רבם (אמנם לא מוזכר יום הפטירה, אך כנראה שנמסר בקבלה מדור לדור

שהפטירה הייתה ב"ח באייר). התכנסו כולם מסביבו, ורבי שמעון החל חזור עמם על סודות התורה, אור גדול הקיף את הבית, והתלמידים שנבהלו יצאו החוצה, ובפנים נשארו רק רבי אלעזר ורבי אבא. התעטף רבי שמעון בטליתו והחל דורש את הפסוק: "כי שם ציוה ה' את הברכה חיים עד העולם", וכשהגיע למילה "חיים" נשתתק. ברגע זה נתמלא החדר אור מסנוור. והיו אלה רגעי האחרונים של רבי שמעון. התלמידים שכבו על הארץ ופניהם למטה וגעו בכבי תמרורים. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

בחלק זה אתייחס בע"ה אודות מנהגינו בל"ג בעומר.
א. בל"ג בעומר לאחר תפילת ערבית שרים הציבור את השיר "בר יוחאי", שיר שחיברו המקובל האלוקי רבי שמעון לביא (נרמז שמו בר"ת בתחילת כל בית), ונדפס לראשונה בשנת שפ"ג. תוכן השיר עמוק מאוד, כל אותיותיו, תיבותיו וחרוזיו הם במספר ובמשקל, אשר בהם נכתב כל שבחי רשב"י. ב. לאחר השיר מדליקים נרות בחצר בית הכנסת לכבודו של התנא הקדוש רשב"י, והטעם הוא משום שביום הפטירה נתמלא אור גדול של שמחה, ולא שקעה השמש עד שרשב"י גילה כל מה שניתן לגלות מסודות התורה, וכשסיים נתן רשות לשמש לשקוע. ג. מי שהיה נתון בצרה או חולי במשך השנה, היה נודר לערוך סעודה לכבוד רשב"י. את הנדר מקיימים בל"ג בעומר בסעודה שעורכים בביתם (בשפתינו ל"ג). לסעודה מוזמנים קרובים וידידים, ולומדים קטעים מספר ה"זוהר" (אדרא זוטא). כמובן שהיו שרים בסעודה את השיר "בר יוחאי". לאחר ברכת המזון עורכים שולחן עם פירות יבשים ומעדנים שונים כמו במשמרת (אורקואתצ'לה). שרים שירים ותשבחות, על כל שיר מברכים על פרי אחר, או משאר מעדנים (צריך לזכור שאין מברכים פעמיים על אותה ברכה). את השירים מתחילים כמובן המבוגרים לפי סדר גיל יורד. מסיימים בברכה אחרונה, והזקן מתחיל "הללויה אודה ה'", והציבור מצטרפים אליו, הזקן השני מתחיל "וכל ישראל", והציבור מצטרפים אליו, ומסיימים במילים: "ולרפואה שלימה ולגאולה קרובה ואמרו אמן". זקן הציבור אומר: "שלום עליכם", והציבור עונה "עליכם שלום ברכה וטובה". ורק אז קמים ומתפזרים לבתיהם.

הקיץ הזה חודך לחיות חם מחרגיל !!

"נגריית סימון"

בהנהלת אבי סימון (תעוז)

שמחים להגיש

את מבצעי הקיץ החדשים:

מחירים מיוחדים

על ארונות מטבח!

וכרגיל, אצלנו הנחה אמיתית

לבני העדה !

פלא: 052 - 672893

מאי מעמא? - המדור הפופולרי על טעמי המנהגים בקהילה!

בקהילתנו נהוג כאשר אנשים היו נתונים בצרה או חולי במשך השנה, היו נודרים לערוך סעודה לכבודו של התנא ר' שמעון ברי יוחאי זיע"א, כאשר לפני הסעודה היו לומדים את "האדרא זוטא", ובתוך הסעודה ואחריו מרבים בשירים משיר "קולס". רבים השואלים מהו המקור למנהג זה? פנינו למר"ר הרב שליט"א ולהלן תשובתו: מנהג זה יסודתו בהררי קודש, כדברי רבנו עובדיה מברטנורא במכתב ששלח לאחיו בשנת רמ"ט וזה לשונו: "הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ובנבדה שהתנדבו למקום ההוא (מירון)", עד כאן לשונו. ובעניין לימוד "האדרא זוטא" מקורו בדברי החיד"א בספרו "מורה אצבע" (ס"ח אות כג) שכתב: "שאדם הרוצה להוושע בזכותו של הרשב"י, מן הנכון שיהגה בדברי קדוש, ואיתא בספר החסידים (סי' רכ"ד) "כל האומר שמועה מפיהם, הם מתפללים עליו". בעניין הסעודה וריבוי השירים, כתב החיד"א שירבה בשמחה ביום זה לכבוד רשב"י, כי כך היה רצונו שישמחו ביום זה, וכן כתב הרמ"א (או"ח סי' תצ"ג) שמרבים בו קצת שמחה {ועיין במהרח"ו (שער הכוונות ד' פז) שכתב כן}. א"כ מנהגנו מיוסד בדברי הראשונים והאחרונים, ונעתיר ביום זה לפני בורא עולם שזכותו של רשב"י הקדוש תהא מגן וצנינה עלינו, ועל כל ישראל, בבריות, נחת והצלחה, אמן!

העלאת קוים לדמותו וציון זכרו של הרב הצדיק בקהילת קוצ'ין נכד הרב החכם אברהם חי בן אברהם זצ"ל

מר אברהם
בטקס סיום
ישיבת
בין הזמנים
ניסן תשס"ה

שביבי זכרון מאת שאר בשרו ה"ה אברהם יוסף הי"ו

ספרי קודש, כאשר חלקן היה משאיל מבית המדרש, רוב שעות היממה היה רבנו בחדרו והיה יורד רק כדי לאכול. זכורני מימי נעורי כיצד היה ביתו פתוח לרווחה לכל, ואנו בני הבית הורשנו אף לעלות למקום לימודו במשך כל שעות היממה, אך כאשר רבנו היה כותב דברים שבקדושה, כדוגמת תפילין ומזוזות וספרי תורה, היה נאסר על כולם להפריע לו, ולא היה נותן לאף אחד להיכנס למקום. בדיני הכתיבה היה רבנו מהדר לכתוב עם קולמוס ונוצה והיה מכין בעצמו דיו מיוחד לשם המצווה, בתקופתו היה מעבד עורות הנקרא ר' אברהם ז"ל, אשר היה מכין לרבנו את עור הבהמה לעשיית הקלף. בנוסף לכתיבה זו, היה רבנו כותב ומכין את לוח השנה, אשר בו יציין את מעגל החגים, השבתות והימים המיוחדים, זכורני כיצד הייתי עוזר לרבנו בשמחה, בהכנת הלוח ובחישובי הזמן. ככלי עדר להכנת הלוח עמד לרבנו ספר עתיק וישן של לוחות השנה. כמו כן כתב רבנו כתובות בכתב אשורי גדול ויפה, את הכתובה ליום נישואי כתב רבנו והיא שמורה עמדי. בנוסף כתב רבנו העתק של

הספר "שיר קולס" בעצם כתב ידו, ובו מבחר של פיוטים ושירים, את הספר נתן רבנו לאבי, ר' אברהם ז"ל (גיסו של הרב). אחי המנוח יוסף חי ז"ל עוד הספיק להכין העתק מדויק של הכתב בטרם נעלם הספר מעמנו. **שאלה:** כיצד היה נראה מלבושו של הרב זצ"ל? בימי החול היה מלבושו כשאר בני הקהילה, אך בימי חג ושמחה בבואו לביהכ"ס היה מלובש בבגד ה"קמייסה" ומעליו בגד מיוחד הקרוי "קאפה" לראשו היה קושר כמין בד קטן וכובע (כך היו הולכים החזנים ונכבדי העדה), ובכל חג היה משתנה צבע ה"טופי" (כיפה). **שאלה:** רבים השואלים על

ענייני השידוכין בהודו, כיצד היה נראה התהליך החל מהצעת השידוך וכלה בחתונה עצמה? זאת יש לדעת שאבותינו הקפידו מאד על עניין הצניעות, בתחילה היו מדברים ביניהם ההורים של ב' הצדדים, בדרך כלל היו אלה שכנים או מכרים, כאשר היו ההורים מגיעים להסכמה לשידוך היו קובעים בעצמם את מועד החתונה, הזוג הצעיר כלל לא דיבר ביניהם עד החתונה!! זכורני כאשר הגעתי לפרקי, נפגשו הרב וואוצ'קה יחד עם אבי ז"ל ואביה של המיועדת (נכדת הרב נחמיה זצ"ל, דודו של הרב וואוצ'קה זצ"ל). לאחר מכן שאלוני הוריי האם מסכים אני להשתדך עמה, וכן שאלו אף אותה, השבנו לחיוב וב"ה נישאנו בהיותי בן 21 שנה. השבת הקודמת לחתונה נקראת: "שבת כלה" אשר בה משמחות הנשים את הכלה וכו', לקראת שבת זו היה נוהג שהחתן קונה לכלה בגדים חגיגיים כדוגמת: "שרי" ועוד. סדר החופה היה כך: בהודו נהגו שברכת "בשם הרחמן" נאמרת ע"י אח הכלה. הרב וואוצ'קה זצ"ל היה היחיד באזורינו שסידר את הקידושין והיה נהוג שכל השבע ברכות נאמרת על ידו, לאחר החופה הולכים לבית החתן והיה הרב מתלווה עמם ומשתתף במצוות שמחת חתן וכלה, כולם שרים ומשמחים והשמחה הייתה נפלאה ומרוממת. (אז לא היה מושג של אולם וקייטרינג אלא הכול היה מוכן בבית החתן, שם היו מבשלים, עורכים שולחנות, בניית "המאנרה" - האפריון, וכו').

{המשך הכתבה בעמוד הבא למעלה}

דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו ונוהג במנהג אנשי קהילתו, לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד, כדי שילמד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחושך, כדי שלא ילמד ממעשיהם... (לשון הרמב"ם, הל' דעות פרק ו'). הלכה זו היא שעמדה לנו בבואנו לדלות שביבי זכרון אודות רבני וחזני הקהילה בעבר, אמנם יאמר ברורות שאין בכוח העט לכתוב ולהנציח את כל שלמות הצדיק, משל למה הדבר דומה: לאדם שמראים לו תמונה של שר חשוב ונכבד, הרי שאדם זה מבין שאין בתמונה הנ"ל כדי לאפיין ולהבין את גודלו של השר, אלא מטרת התמונה היא אך כדי לתת קורטוב טעם ומעט פרספקטיבה בהבנת עומק גודלו של השר. לפיכך מתכבדים אנו להגיש לצבור הקוראים נדבך נוסף וחשוב על חייו ופועלו של הרב "וואוצ'קה מולייאר" זצוק"ל, מאת קרובו ושאר בשרו מר אברהם יוסף הי"ו ממושב תעוז ולוואי ונזכה ללמוד מדרכיו והנהגותיו כדרך שאמר שלמה המלך: "הולך את חכמים יחכם"... **שאלה:** האם כבוד הרב זצוק"ל היה ידוע ומופר

בשאר אזורי היהודים? שמעו של הרב הגיע לתושבי שאר האזורים כדוגמת: מאלה פארור וכמובן בכל אזור ארנאקולם, כמו כן בקהילת היהודים בבומבי, והיה מפורסם בישרו ובעומק חכמתו, כמו כן מספר פעמים בשבוע היה נוסע הרב ללמד דעת ותבונה לילדי היהודים הלבנים שבעיר קוצ'ין, הלימוד היה נערך בשעות הבוקר ולעת הצהריים היה חוזר. כך היה מנהגו במשך שנים וכל זאת לשם שמים מבלי ליטול פרס. יש לציין שעל אף שהיה רבנו מקבל משכורת צנועה עבור החזנות מטעם ביהכ"ס כנהוג בכל תפוצות ישראל, לעומת זאת את מצוות המילה, השחיטה, ועוד, היה עושה בחינם

לשם המצווה בכל אזורי היהודים. מעניין לציין שהיהודים הלבנים מהעיר קוצ'ין, על אף שהיה במקומם מוהלים, בכל זאת היו מתאמצים להביא את בניהם עד לעיר ארנאקולם על מנת לקיים את מצוות הברית על ידו הנאמנה של רבנו, ולאחר מכן אף היו עורכים במקום את סעודת הברית בביהכ"ס, כל זאת נעשה מתוך יראת הכבוד אשר רכשו הם לרב זצ"ל. **שאלה:** מה לימד הרב לתלמידיו וכיצד היה נראה השיעור? הרב זצ"ל היה מלמד בבית המדרש בארנאקולם שעל יד ביהכ"ס, אנוכי זכיתי, כבר מקטנות, להימנות בין תלמידיו (שהרי דרנו ביחד באותו בית בתקופה ההיא), זכורני כיצד היה מלמד בנעימות ובבהירות, את קריאת הפרשה ולימוד הטעמים, אגדות חז"ל, נ"ך ועוד. היינו ישובים מוכנים ומצפים לבואו, ובכלל, היראת הכבוד לו רכשו תלמידיו היא המספרת את שיטתו היחודית בחינוך התלמידים. לאחר מכן בגיל הבגרות (בגיל 17-18) כשאנו למדו בבית ספר המקומי (של הגויים), הייתה דרישה מצד הקהילה להקציב מספר שעות ביום ללימוד התורה, ולפלא היה הדבר כאשר בקשה זו נתקבלה ע"י הנהלת ביה"ס ומי אם לא רבנו הצדיק נקרא למסור את השיעורים בכותלי ביה"ס. **שאלה:** רבנו נודע אף כסופר סת"ם, כיצד הייתה נעשית כתיבה זאת? אכן, הרב נודע בכל האזור כסופר סת"ם מובהק, כאשר כתיבתו נעשית בטהרת הלב והגוף (היה יורד לטבול ע"י ביתו כל אימת שאיווה לכתוב), ביתו היה בנוי משני קומות, כאשר הקומה העליונה הייתה שייכת לחדר הלימוד של רבנו, אשר בו היה מיטה קטנה, שולחן והרכה

המשך הראיון עם ר' אברהם יוסף הי"ו על חייו ופועלו של הרב וואוצ'קה צוק"ל

שאלה: כיצד נערכה ההתארגנות לעלייה ארצה? : אקדים ואומר שמצבנו באותה תקופה לא היה מזהיר בלשון המעטה, אמנם לא הייתה הטרדה מצד שכנו הגויים ואדרבה ניתנה חופש דת לכל, אך חרף זה היה עוני מחפיר, לא היו מקומות עבודה, בנוסף לזה התפרצו מחלות שונות (ל"ע), לביהכנ"ס היה שטחים רבים אותם שכרו גויי המקום לגידולים ומטעים, בזמן זה מוניתי כפקיד מטעם הקהילה של ביהכנ"ס, תפקידי היה לגבות את תשלומי השכירות השונים, לערוך מאזנים ועוד, בשנים 1953-1954 החליטו בני הקהילה לעלות ארצה, כפקיד הוטל עלי להכין את האישורים לעלייה, ראשית היה צורך לאסוף את הבקשות, להגישם לבית המשפט, ואח"כ להעביר הבקשות לסוכנות היהודית, בזמן זה עלו רוב היהודים שבקהילה ומשפחתנו בתוכם. אנשי הקהילה שנשארו (מתמת סיבות שונות) הפצירו ברבנו שיאות להישאר עמם עד אשר יוכלו לעלות לארץ, חרף כמיהתו של רבנו, נעתר הוא לבקשה ועלה ארצה מאוחר יותר בשנת 1961, והתיישב בירושלים, לכשעלה המשיך במעשיו הגדולים אשר רב הנסתר על הנגלה, משפחתנו הייתה קשורה אליו בעבותות של אהבה והערכה, וביקרנוהו רבות. **שאלה:** לסיום האם נכדו יכול לשתפנו בסיפור מופת אודות הצדיק? : אכן ישנו סיפור ששמעתי הממחיש את בקיאותו של רבנו בתורת הנסתר ומעשה כך היה: יהודי, מתושבי המקום, הגיע אליו נרעש ונרגש ומספר לו שנעלם מביתו תכשיט יקר העשוי מזהב, מיד בשומעו זאת פנה הרב לחדרו והכין רשימה של חשודים על גבי קלף, הכניס הרב את הקלפים לתוך קערה של מים, והנה כל הקלפים שקעו במים למעט קלף אחד עם שם של פלוני, או אז ידע הרב מי העלים את התכשיט. באותו הזמן בעיירת צנמנגלאם היה רב אחר שהכין אף הוא קלפים עם שמות, והכניסם לתוך בוך, והפלא ופלא שהיה זה אותו שם של פלוני. מיד הורה הרב וואוצ'קה להכניס את החשוד, אשר מייד הודה במעשיו והתחרט עליהם. רואים אנו מכאן עד כמה הייתה מגעת גדלותו של הצדיק, ויהי"ד שיעמוד למליץ ישר לנו ולכל ישראל, אמ

"קמחא דפסחא" שע"י ארגון

"אור נחמיה"

השנה, בס"ד הצלחנו ולו במעט, לחמם את ליבם של כמה משפחות מבני העדה, אשר בצוק העיתים, מצבם הכלכלי אינו כבי טוב (בלשון המעטה). חרף הזמן הלוחץ, קיבלנו את כל הבקשות, וניסינו לטפל במסגרת התקציב הקיים. ברצוננו להודות לכל חבריי המערכת שנרתמו לעזור בעניין, כמו כן ברכה נאמנה נשגר לתורמים היקרים שנטו שכמם וקיימו את הפסוק: "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק".

טנא מלא ברכות נשגר לכבוד מורנו ורבנו
הרה"ג ר' יעקב יעקב שליט"א
המרא דאתרא

שידוכין לבני העדה

אנא לכתוב פרטים למר מ'רא ד'כא -
(מרדכי)
ת.ד. 6637 ירושלים 910660
טל': 026257676 ושנפגש רק
בשמחות!

מבזק על ישיבת בין הזמנים המרכזית, מושב תעוז:

במוצאי "איסרו חג" התקיים טקס רב רושם, כמידי שנה, של סיום ישיבת בין הזמנים שע"י ארגון "אור נחמיה". להזכירכם הישיבה הוקמה לפני שנה ומשמשת כאבן שואבת לבחורים צעירים החפצים ללמוד תורה בימי החופש והפגרה. כמניין בחורים מכל גווי קשת העדה למדו, בפרק זמן של שבועיים ימים, בהתמדה ובמסירות. הטקס נערך במקום הלימוד, קרי, ביהכנ"ס "המרכז", סביב שולחנות ערוכים. {וכאן המקום להודות לחבריי הוועד על האירוח הנפלא}. בטקס נכחו אישי ציבור ובני המושב. את הערב פתח והנהיג יו"ר ארגון "אור נחמיה" ודיבר על מעלת הזכות להנציח את הלימוד לע"נ המנוחים. הרב יצחק לוי שליט"א מבית שמש דיבר על חשיבות הלימוד וזכותם הבלעדית של התורמים. משאו של מורנו הרב יעקב שליט"א היה מרגש ביותר והביא בדבריו את המאמר בפרקי אבות: "בטל רצונך מפני רצונו כדי..." וקיישר הדברים לבחורים היקרים שעל אף הקושי עמלו בתורה במסירות. ולסיום הודה וחזק את ידי התורמים. לאחר דבריי נציגי התלמידים, ושרים מפיטי העדה {שנאמרו ע"י החזן מר אליהו מאיר הי"ו ונכבדי הקהל}, הוחל טקס חלוקת שי מהודר ללומדים ע"י התורמים. הפתעת הערב הייתה בחלוקת פרסי הוקרה בצורת דיסק איכותי של מיטב השירים והפיוטים של העדה פרי מחשבתם וקולם של הבחורים הלומדים. דיסק שכולו אומר כבוד והערכה למסורת האבות. **נשארה כמות מצומצמת של הדיסק שהופק לרגל האירוע אשר ניתן לקבלו במערכת הישיבה ולתורמים הי"ו וכמובן ללומדים היקרים.** בעלון הבא נציין כל"נ את שמות התורמים.

בית ההוראה 88

בית ההוראה ושאלות בהלכה פתוחים לקהל הרחב מידי
יום בין השעות 21.00 - 22.30
רישום לנישואין והדרכת החתן בנושא הבית היהודי יערך
במקום (בתאום מראש).
מחלקה להדרכת כלות (כנ"ל).
לשאלות בענייני הלכה וקביעת תורים
חייג: 9911655 - 02 בית הרב.

"אור הזכויות": לזכות, לרפואה, הצלחה ולהבדיל לעילוי נשמה!

לזכות	?	בסיוע	בסיוע	בסיוע
בת-שבע שם טוב לברכה והצלחה ורפואה שלמה לה ולבני ביתה		מר אליהו בן שרה לברכה והצלחה ורפואה שלמה לו ולבני ביתו	גב' מזל אליהו תחי' לברכה והצלחה ורפואה שלמה לה ולבני ביתה	מר משה בן יוסף חיים לברכה והצלחה ורפואה שלמה לו ולבני ביתו
לע"נ המנוח	לע"נ	לע"נ	לע"נ	מחשב המערכת
ליאור בן אליהו ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	אברהם בן אפרים ז"ל פנינה בת שרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. הוקדש ע"י מר אבי סימון	המנוח אברהם נסים בן יוסף ז"ל הוקדש ע"י האחות פנינה בת שמחה תחי'	יצחק בן יוסף ז"ל אסתר בת שרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. נדבת מר יפת יוסף	נתנם לע"נ מנחם (קוצ'ה) אליהו ז"ל הוקדש ע"י הנכדים